

2641 3/12 24: 1. Beh. af F. t. Rigsdagsbesl. ang. Forligsnævn mell. Danmark og Norge m. m. 2642

paa den anden Side mener jeg, at den Tankegang, jeg gør mig til Talsmand for, sikkert har mange Tilhængere i Europa.

Jeg skal kun endnu gøre to Bemærkninger. Artikel 1 i Overenskomsten mellem Danmark og Svejts siger, at Konventionen omfatter „alle“ Tvistigheder; men i de tre Konventioner vedrørende de skandinaviske Lande, som har haft andre Forfattere, tales der om „Tvistigheder af hvad Art nævnes kan“. Jeg vil gerne spørge, om der deri ligger et videre Begreb for de Overenskomsters Vedkommende, som vedrører de skandinaviske Lande, end for den Overenskomst, som vedrører Svejts, eller Forholdet blot er det, at det er det samme, der siges paa den anden Maade. Endvidere vil jeg spørge den højtærede Minister, hvorfor man i de nordiske Konventioners Artikel 13 har fraveget den af Folkeforbundet tilraadede Form for disse Nævns Sammensætning og Afstemningsreglerne for dem. Ifølge Folkeforbundets Beslutning tilraader man følgende Affattelse vedrørende Nævnet: Nævnets Beslutninger træffes ved Stemmeferhed, de er ikke gyldige, medmindre alle Medlemmer er nærværende, hvert Medlem har een Stemme. Det er nu i Konventionerne vedrørende de skandinaviske Lande blevet ændret til: „Nævnet er beslutningsdygtigt, hvis samtlige Medlemmer er behørigt indkaldt, og Formanden samt mindst to andre Medlemmer er til Stede.“

I det andet høje Ting er der blevet fremsat en Forespørgsel vedrørende disse ændrede Bestemmelser, og det ses af den Betænkning, som Landstingsudvalget har afgivet, at man har haft dette Spørgsmaal fremme og faaet et tilfredsstillende Svar hos den højtærede Udenrigsminister, men Udvalget har ikke fundet sig foranlediget til i Betænkningen at oplyse, hvorfor de er blevet tilfredsstillet ved Udenrigsministerens Svar. Heller ikke under den Forhandling, som fandt Sted i Landstinget ved anden Behandling, fremkom der noget i saa Henseende; man faar kun at vide, at Landstingsudvalgets Medlemmer har ønsket Oplysninger om forskellige Ting og har faaet Svar af den højtærede Minister og er blevet tilfredsstillet, men den Viden, de har faaet gennem Ministerens Svar, har de beholdt for sig selv. Jeg kunde derfor ønske at spørge den højtærede Minister, om han

her kunde give os det samme Svar, som han har givet i Landstingsudvalget. I saa Fald mener jeg at kunne anbefale Forslagene til hurtig Vedtagelse uden Udvalg; jeg føler i alt Fald ingen Trang til yderligere at sinke disse Forslag, især ikke efter at den højtærede Minister har mindet os om, at en hurtig Gennemførelse er ønskelig.

Moltesen: Regeringspartiets Ordfører udtalte, at de foreliggende Konventioner laa i det Plan, paa hvilket Socialdemokraterne ønskede, at internationale Forhold skulde ordnes. Jeg tror, jeg kan sige, at de ligger i samme Plan for alle andre danske Partier, og jeg føler mig deri i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Statsminister udtalte, da han havde Ordet ved Folkeforbundsmødet i Genève i September Maa-ned. De Tanker, som ligger til Grund for dem, har været fremme længe, de er fremsat i Haagkonventionerne, de var fremme paa den interparlamentariske Unions Møder atter og atter. Den interparlamentariske Union nedsatte i 1912 i sit Møde i Genève en Kommission, der skulde udforme Forslag i den Retning; i det samme Aar nedsatte den danske Regering en Kommission til Forberedelse af den tredie Haakonference, og i det Udkast til en foreløbig Betænkning, som den af Ministeriet i 1912 nedsatte Kommission afgav, staar der, at ved Siden af Voldgift og internationale Undersøgelseskommissioner maa sikkert Mægling anses for det bedste Middel til at bilægge Tvistigheder mellem Staterne, som ikke har kunnet løses ved diplomatiske Forhandlinger. Vi ser ogsaa, at i de Voldgiftstraktater, som var under Forberedelse, før Krigen begyndte, er denne Tanke stærkt fremme, og den er ogsaa blevet formet i Traktaten af 1914 mellem Norge og de Forenede Stater og mellem England og de Forenede Stater.

I den Komité, som den danske Regering i Februar 1918 nedsatte, samtidig med at den svenske og den norske Regering nedsatte lignende Komiteer til Varetagelse af de neutrale Staters fælles Interesser ved eller efter Krigens Slutning, vedtog man et Udkast, der i sine Grundtræk indeholder akkurat det samme som de Konventioner, der nu ligger paa Tingets Bord, hvilket Udkast jo paa en Maade ogsaa er Grundlaget for disse Konventioner. De